

Komentaras

2016 04 15

Euro zonos vartotojų kainos nustojo kristi

Vartotojų kainos euro zonoje kovą nejudėjo iš vietos – infliacija siekė 0,0 proc. Toks lygis šiek tiek nustebino rinkas, kadangi pagal pirminius vertinimus buvo tikimasi tolimesnės defliacijos. Nors stagnuojančios vartotojų kainos nėra itin optimistiškas ženklas, tai yra geriau už rinkose dominavusius kainų kritimo lūkesčius.

Po vasarioj -0,2 proc. smukusių euro zonos vartotojų kainų, rinkos sunerimo dėl regiono ūkio gyvybingumo. Todėl Nors kovą drastiškų pokyčių neįvyko, situacija bent jau nepablogėjo. Per praėjusius dvejus metus naftos kainų kritimas sukėlė defliacinį spaudimą visame pasaulyje. Euro zonos padėtis ypač nedžiugina, kadangi lėtas ekonomikos augimas kartu su defliacija daro neigiamą įtaką valstybių skolos perspektyvoms, darbo rinkai, be to, gali neigiamai paveikti vartojimą. Norint išvengti krentančių kainų keliamų pavojų, Europos Centrinis Bankas skatina ekonomiką, kirsdamas palūkanų normas bei pasitelkdamas kiekybinio skatinimo programą. ECB pinigų politikos strategija siekia „užvesti“ investavimą euro zonoje, skatinti vidaus paklausą bei atsverti žaliavų sukeltą vartotojų kainų kritimą.

Nors bendras kainų lygis euro zonoje nesikeitė, paslaugų sektoriuose užfiksuota gan stipri infliacija. Daugiausia vartotojų kainas kilti skatino brangstanti nuoma, kylančios restoranų ir kavinių, bei atostogų planavimo paslaugų kainos. Iš viso per metus paslaugos pabrango 1,4 proc. Jas vis dar atsveria mažesnės energijos kainos: šildymui skirtas kuras per metus atpigavo 26,5 proc., o degalai – 12,7 proc. Pastaruoju metu pabrangusi nafta gali pakeisti situaciją. Artėjant OPEC šalių susitikimui Dohoje ir sumažėjus JAV naftos produkcijai, žaliavos kaina pakilo virš 40 dolerių už barelį. Brangstanti nafta gali padidinti energijos ir degalų, o ilgesniuojų laikotarpiu ir vartojimo kainas. Kainų judėjimo vektorius ateityje priklausys nuo OPEC šalių susitarimo riboti produkciją, bei naftos gavybos rinkos persitvarkymo.

Kadangi infliacija šiek tiek pranoko rinkos lūkesčius, euro zonos obligacijų palūkanos taip pat nežymiai padidėjo. Pajamingumas kyla investuotojams reikalaujant didesnės grąžos, norint padengti investicijų nuvertėjimą dėl infliacijos. Taip pat, mažėjant kainų kritimo rizikai, tolimesnis ECB skatinimas ir palūkanų „kapojimas“ taip pat darosi šiek tiek mažiau tikėtinas. Todėl susidaro sąlygos obligacijų pajamingumui kilti. Nors mėnesiniai VKI infliacijos duomenys dažnai svyruoja ir artimiausiu metu kainos gali sugrįžti į defliacinę zoną, brangesnė energija ilguoju laikotarpiu skatins infliaciją kilti. Brangstančios prekės ir paslaugos leidžia sparčiau didėti atlyginimams, prisideda prie aktyvesnės darbo rinkos, didesnio vartojimo ir įmonių pelningumo, todėl spartesnė infliacija ateityje leis euro zonos BVP įsibėgėti.

Infliacija ir realus BVP euro zonoje, metinis pokytis, proc.

